

ПРЕС КЛИПИНГ

27. септембар 2019.

НАСЛОВИ

Енормно задуживање „Застава оружја” и губитак од 3,8 милијарди динара за три године? (стр. 3)

Синдикат Заставе оружја тражи хитан састанак са Аном Брнабић и Александром Вулином (стр. 4)

Синдикат: Губици Застава оружја у последње три године већи од 30 милиона евра (стр. 5)

Синдикат оружара: Неприхватљиво даље урушавање фабрике (стр. 6)

Пензионери се враћају на посао? (стр. 6)

Зараде у Србији РАСТУ БРЖЕ него у земљама ЦИЕ (стр. 8)

Када би жене у Србији наплаћивале рад по кући, ГОДИШЊЕ БИ ЗАРАДИЛЕ 2.148 ЕВРА (стр. 9)

За оне који се врате у Србију порез 70 одсто мањи (стр. 10)

Алтипармаков: Смањење намета за зараде оправдан потез (стр. 12)

Енормно задуживање „Застава оружја” и губитак од 3,8 милијарди динара за три године?

КРАГУЈЕВАЦ – Синдикат „Застава оружје” тражи да се покрене питање одговорности за „енормно” задуживање фабрике последњих година, уз оцену да је неприхватљиво даље пропадање те фабрике. У саопштењу за медије Синдикалне организације наведено је да је у последње три године фабрика „Застава оружје” изгубила 3,8 милијарди динара, што је више од 30 милиона евра. Саопштено је да је рекордан губитак у пословању био прошле године, готово 1,7 милијарди динара.

„Све се то догађа од када је Министарство одбране у Надзорни одбор предузећа делегирало Ивицу Марјановића, Амира Османагића и Драгана Станковића” који су о губитку из 2017. године Скупштину предузећа обавестили годину дана касније, саопштио је Самостални синдикат те фабрике. Синдикат је навео и да је Скупштина предузећа без постављања питања одговорности прихватила извештаје о губицима, иако су они допринели да укупни губитак превазилази висину капитала предузећа. Синдикат сматра да су толики губици последњих година „озбиљно уздрмали” то предузеће јер се укупне обавезе фабрике приближавају износу од 17 милијарди динара.

„Фабрички систем је разорен сталним променама руководећег кадра, што све ствара хаотичну атмосферу због свакодневног мешања у надлежности руковођења фабриком од стране Надзорног одбора”, наведено је у саопштењу.

Резултат таквог управљања су смањена упосленост, повећано задуживање, дугови добављачима, губитак поверења пословних партнера у фабрику, пренела је Бета.

Синдикат сматра да је неопходан хитан састанак са министром одбране и с председницом Владе Србије.

Дуг Заставе оружја достигао 17 милијарди динара, губици премашили 30 милиона евра

Синдикат Заставе оружја тражи хитан састанак са Аном Брнабић и Александром Вулином

У последње три године Застава оружје је остварила губитке у висни од 3,8 милијарди динара, односно више од 30 милиона евра, а рекордан губитак у пословању је забележен прошле године у висини од око 1.7 милијарде динара, констатовано је на седници Скупштине синдиката Заставине фабрике оружја.

Пише: З. Р.

У саопштењу са седнице, на којој је констатовано да је неопходан хитан састанак представника Синдиката Заставе оружја са председницом Владе Аном Брнабић и министром одбране Александром Вулином, истиче се да је “даље урушавање фабрике неприхватљиво”, те је “потребно да се покрене питање одговорности за енормно задуживање фабрике у последњих неколико година”.

-Све се то догађа од када је Министарство одбране у Надзорни одбор предузећа делегирало Ивицу Марјановића, Амира Османагића и Драгана Станковића који су за остварени губитак током пословне 2017. године Скупштину предузећа обавестили тек са годину дана закашњења, иако је губитак износио 1,6 милијаради динара. Скупштина је, без постављања питања одговорности, прихватила извештаје о губицима, иако су они допринели да укупни губитак превазилази висину капитала предузећа.Толики губици су последњих година озбиљно уздрмали темеље финансијске одрживости предузећа јер се укупне обавезе фабрике приближавају износу од 17 милијарди динара, наводи се у саопштењу Синдиката Заставе оружја.

Наглашава се, притом, да је фабрички систем разорен сталним променама руководећег кадра, што све ствара хаотичну атмосферу због свакодневног мешања Надзорног одбора у надлежности руковођења фабриком. Чланови Скупштине оружарског синдиката сматрају да је фабрички надзорни одбор огромну енергију потрошио на периферне ствари”, док су “послови од стратешког значаја за предузеће били у другом плану”.

-Резултат таквог управљања је смањена упосленост, повећано задуживање, дугови добављачима, што све доводи до губитка поверења пословних партнера у нашу фабрику, констатује се у саопштењу саседнице Скупштина синдиката Заставео ружја. Додаје се да оружарски Синдикат већ упозоравао Министарство одборане на ситуацију у крагујевачкој фабрици, али да то министарстводосада није реаговало, због чега руководство синдикалне

организације тражи хитан састанак са председницом Владе Аном Брнабић и министром одбране Александром Вулином.

Синдикат: Губици Застава оружја у последње три године већи од 30 милиона евра

АУТОР: ФОНЕТ

У последње три године фабрика Застава оружје остварила је губитке у висини од 3,8 милијарди динара, односно преко 30 милиона евра, а рекордан губитак у пословању од 1.694.000.000 динара забележен је прошле године, наводи се у саопштењу синдикалне организације крагујевачке фабрике издатом након седнице Скупштине тог синдиката.

Са Скупштине је упућен захтев за одржавање хитног састанка представника Синдикалне организације са министром одбране и председником Владе Републике Србије уз оцену да је "неприхватљиво даље урушавање фабрике" и да је потребно "покренути питање одговорности за енормно задуживање" у последњих неколико година.

Толики губици су последњих година озбиљно уздрмали темеље финансијске одрживости предузећа јер се укупне обавезе фабрике приближавају износу од 17.000.000.000 динара, истиче се у саопштењу и додаје да је "фабрички систем разорен сталним променама руководећег кадра, што све ствара хаотичну атмосферу због свакодневног мешања у надлежности руковођења фабриком од стране Надзорног одбора".

"Све се то догађа од када је Министарство одбране у Надзорни одбор предузећа делегирало Ивицу Марјановића, Амира Османагића и Драгана Станковића који су за остварени губитак током пословне 2017. године Скупштину предузећа обавестили са годину дана закашњења, иако је губитак износио 1,6 милијарди динара", наводи се у саопштењу.

Према мишљењу Скупштине Синдикалне организације фабрике Застава оружје, "Надзорни одбор потрошио је огромну енергију на периферне ствари, док су послови од стратешког значаја за фабрику који се тичу пословања били у другом плану".

"Резултат таквог управљања је смањена упосленост, повећано задуживање, дугови добављачима, што све доводи до губитка поверења пословних партнера у нашу фабрику", закључено је на Скупштини Синдикалне организације.

Синдикат оружара: Неприхватљиво даље урушавање фабрике

Синдикална организација Застава оружје у саопштењу упућеном медијима, истиче је да је Скупштина ове организације оценила неприхватљивим даље урушавање фабрике и да је потребно покренути питање одговорности за енормно задуживање фабрике последњих година.

У последње три године фабрика Застава оружје је остварила губитке у висни од 3,8 милијарди динара, односно преко 30 милиона евра. Они наводе да су укупне обавезе фабрике близу 17 милијарди динара. Синдикат Застава оружје неуспех приписује члановима Надзорног одбора који су делегирани 2017. године.

Скупштина Синдикалне организације Застава оружје на седници одржаној 24.09.2019.године закључила да је неопходно одржавање хитног састанка представника Синдикалне организације са министром одбране и председником Владе Републике Србије, како би се омогућило да фабрика, у складу са својом тржишном позицијом, оствари позитивне пословне резултате.

Пензионери се враћају на посао?

Аутор: К. МАЛЕШЕВИЋ

Хрвати ће радити до 70. године, а у Србији неизвесно да ли ће бити покренута ова иницијатива. За сваки месец који би дуже провели на послу, радницима сениорима пензија би расла за 0,34 одсто

ВЛАДА Хрватске одлучила је да испуни синдикалне захтеве који се тичу пензионих реформи, првенствено изменама закона којима ће бити омогућено различитим групама да раде и након 65. године ако то буду желели.

У том случају, држава би стимулисала дужи остатак на радном месту повећањем пензије, па ће онај ко буде желео да ради до 70. године имати чак 20,4 одсто већу пензију. Иницијатива за предлог измене Закона о раду којом би радни век и у Србији могао бити продужен до навршених 70 година, за оне који то желе, још увек није започета.

Масовни одлазак радно способног становништва и криза пензионог система у Хрватској, у којој из године у годину расту износи за исплату пензија резултирали су новим изменама закона које се односе за услове за одлазак у пензију. Након што је прихватила захтеве синдиката,

Влада ове земље идуће недеље у јавно саветовање пустиће седам измена закона, Закона о пензијском осигурању, Закона о раду, Закона о државним службеницима, Закона о службеницима и запосленима у локалној и регионалној самоуправи, Закона о здравственој заштити. Ове одлуке омогућиће различитим групама људи да раде и након 65. године ако то желе, а они који желе да остану дуже на тржишту рада биће награђени тако што ће пензија расти 0,34 одсто за сваки месец дужег останка на тржишту рада, а највише за пет година.

Одлазак радно способног становништва је тренд који прати и нашу земљу, па се тако у последњих 15 година из Србије иселило око пола милиона становника, показују подаци ОЕБС-а. Такође, подаци показују и да око 45 одсто овог становништва, у просеку, има 30 година.

Сви ови подаци утичу и на пензиони систем Србије. Истраживања и досадашња искуства показују да је идеалан однос четири запослена на једног пензионера како би фонд за исплату пензија био идеалан. У Србији је то изузетно проблематично, будући да подаци показују да је овај однос готово један према један. Усвојени прогресивни продужетак радног века за жене до навршених 65 година само је једна од првих реакција на ову ситуацију. Продужетак радног века до 70. године је добра иницијатива, узевши у обзир и да је животни век продужен - објашњава економиста Драгиша Милић.

РАД НА ЦРНО НАКОН одласка у пензију, наши најстарији становници имају могућност да се поново запошљавају преко уговора о раду, али се многи од њих одлучују и за рад хонорарно или на црно, као ноћни чувари, надничари на пољима или продавци у трговинама.

Радни век у Србији могао би бити продужен до навршених 70 година за оне који то желе, ако се усвоји иницијатива за измену Закона о раду, коју су још у јуну месецу прихватили еминентни стручњаци на саветовању о актуелним питањима савременог законодавства у Будви. Тако би запослени могли да остану у радном односу још пет година после испуњења услова за старосну пензију ако то сами желе, и ако постоји потреба послодавца за њиховим радом. Како је тада најављено, предлог да радни однос не мора да престане по сили закона са 65 година, већ да се та граница може померити до 70. рођендана, биће упућен надлежним министарствима која су овлашћена да Влади Републике Србије предложи измене и допуне Закона о раду, о чему би на крају одлучила Народна скупштина Републике Србије. Ипак, до данас није потврђено да ли је ова иницијатива наишла на одобравање.

Сходно Закону о раду, запослени који је испунио услов за одлазак у пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању, може слободно да одлучи да ли ће остварити право на пензију или ће наставити да ради до навршених 65 година, што је граница за одлазак у старосну пензију али и граница навршавања радног века у овом тренутку.

Зараде у Србији РАСТУ БРЖЕ него у земљама ЦИЕ

Извор: Нова Економија

Реална вредност зарада, мерена вредношћу сатнице, у земљама централне и источне Европе током последње две године показује снажан раст. Овај раст је једним делом покренут економским факторима, као што су раст продуктивности, док је другим делом последица масовне миграције радне снаге из ове групе земаља у развијене земље западне Европе. Мада је могућност одласка грађана ЦИЕ у земље западне Европе, у којима остварују већу зараду, са индивидуалног становништва пожељна, важно је питање како ће такве миграције утицати на привреду и друштва земаља ЦИЕ.

Од другог квартала 2017. до другог квартала 2019. године реална вредност зарада у 12 земаља ЦИЕ у просеку је реално повећана за 11,3 одсто, што одговара годишњем расту од 5,5 процената. Посматрано по земљама, раст реалних зарада у наведеном двогодишњем периоду се кретао у широком распону, од 3,8 одсто у Словенији до 19,1 одсто у Румунији, а у највећем броју земаља раст зарада се налазио у интервалу између 10 и 14,5 одсто. Реални раст зарада у Србији у наведеном периоду износио је 12,3 одсто, што је нешто више од просека посматране групе земаља.

Реални раст зарада у земљама ЦИЕ једним делом има економско утемељење у расту продуктивности. Током последње две године продуктивност рада у земљама ЦИЕ кумулативно је повећана за 5 одсто, односно за 2,5 одсто годишње. Из претходног следи да је реални раст зарада у земљама ЦИЕ током последње две године био дупло бржи од раста продуктивности. Бржи раст реалних зарада од раста продуктивности имао је за последицу раст јединичних трошкова рада, који представљају један од основних показатеља међународне ценовне конкурентности одређене привреде.

Јединични трошкови рада у посматраних 12 земљама ЦИЕ током последње две године у просеку су порасли за 6 одсто, што представља релативно значајно погоршање ценовне конкурентности наведених привреда. Мада су јединични трошкови рада порасли у свим земљама, њихов раст по појединачним земљама се значајно разликује.

Јединични трошкови рада су у претходне две године у Естонији и Пољској порасли за мање од 2 одсто, док је њихов раст у Србији и Словачкој већи од 10 процената. Интересантно је да су јединични трошкови рада у Србији највише повећани, мада је реална вредност зарада у Србији у поматраном периоду повећана мало више од просека земаља ЦИЕ.

Разлози за то су релативно спор раст привреде Србије, на једној страни, и солидан раст запослености на другој страни, што је имало за последицу да је раст продуктивности у Србији

био најнижи од свих посматраних земаља и износио је само 1,7 одсто током претходне две године.

Промене јединичних трошкова рада представљају један од фактора који утичу на међународну ценовну конкурентност, а тиме и на спољнотрговински и текући платни биланс неке земље. Очекује се да раст јединичних трошкова рада, под осталим непромењеним условима, утиче на погоршање текућег и спољнотрговинског биланса земље. Наравно, осим јединичних трошкова рада на спољне билансе утичу и други фактори као што су промене реалног курса, промене цена на светском тржишту, однос домаће штедње и инвестиција, фискални биланс, демографски фактори и друго, који могу да појачају или да ублаже утицај раста јединичних трошкова рада на спољне билансе.

Стога је важно питање да ли је погоршање текућег платног биланса може да доведе до макроекономске нестабилности у земљама ЦИЕ? У већини земаља такав ризик за сада је занемарљив, јер су скоро све земље ЦИЕ пре две-три године имале доста добру платнобилансну позицију. Ипак умерени ризици постоје у земљама које су пре почетка снажног раста зарада, а потом и јединичних трошкова рада, имале релативно висок дефицит у текућем платном билансу, као што је то случај са Србијом и Румунијом. Тај ризик ће додатно порастати ако се и у наредним годинама настави са бржим растом зарада од раста продуктивности и ако уз то дође до реалног јачања домаћих валута, раста фискалног дефицита, погоршања односа размене.

Спољно економски ризици би могли нагло да се повећају, ако, уз велики дефицит у текућем платном билансу, дође до кризе у западној Европи, а потом и до наглог смањења прилива страног капитала којим се дефицит текућег биланса финансира.

Када би жене у Србији наплаћивале рад по кући, ГОДИШЊЕ БИ ЗАРАДИЛЕ 2.148 ЕВРА

Извор: [Б92](#)

Жене у свету почеле су рад по кући да наплаћују својим мужевима. Док оне зарађују 13 евра по сату за бригу од деци, пеглање, прање, чишћење, у Србији се подразумева да је женама место у кухињи.

Ипак, постоји рачуница: када би мајке и супруге у Србији наплаћивале свој рад по минималној цени сата, зарадиле би годишње тачно 2.148 евра.

Повод за причу о томе је вест објављена у страним медијима о жени која се зове Мелиса и њеном супругу којима је, како каже, беба променила живот. Мелиса је одлучила да супругу

наплаћује 13 евра по сату да буде домаћица. Одрекла се свог запослења, дала отказ и сада од мужа тражи повишицу, и то јавно јер нису у међусобном разговору успели да се договоре.

"Рад жене у кући може се измерити новцем. Када би се рачунало по минималној цени рада који сада по закону износи 155,3 динара, а жена у просеку ради у кући четири и по сата, па се помножи са 155,3 динара, па пута 30 дана, то би било 21.000 динара односно месечно 179 евра, годишње 2.148 евра", каже за Прву ТВ Јованка Стојановић из Републичког завода за статистику.

Према њеним речима, од тих четири и по сата она највише проведе у спремању хране, сат и по дневно, док мушкарци то раде 20 минута дневно. Жене на спремање и чишћење потроше дневно сат времена, а мушкарци око пола сата, док жене пеглају око пола сата дневно, а мушкарци се за пеглу скоро ни не хватају, само један минут дневно. Они једино раде више на поправкама по кући, ту је однос 45 минута према 15 код жена.

"Рађено је истраживање у вези са стресогеношћу посла и поређен је посао брокера и посао домаћице и мајке у кући. Њен посао је стреснији у неким аспектима јер сте стално доступни. То је посао који је далеко од рутинског", истиче психолог Радмила Вулић Бојовић, додајући да се то не може парама платити.

За оне који се врате у Србију порез 70 одсто мањи

Ауторка: Љ. Малешевић

Државна секретарка у Министарству финансија Славица Савичић изјавила је да се сет мера које то министарство припрема за подстицаје новом запошљавању, доноси ослушкујући потребе привреде и са жељом да се смањи незапосленост у Србији.

Она је најавила да ће сет закона бити у скупштинској процедури у новембру ове године, а у примени од 1. јануара 2020.

– Предвиђен је велики број законских измена, а већина закона је припремљена готово у целости да би ускоро ушли у скупштинску процедуру – истакла је Славица Савичић.

По њеним речима, кључна мера садржана је у Закону о порезу на доходак грађана, где су предвиђене одређене пореске олакшице за запошљавање, али ће измена бити и у другим прописима.

70 одсто ослобађање у првој години

– Ове године смо покушали да нађемо оптималну меру да се на неки начин стимулише запошљавање. То се највише односи на оне који су завршили факултете и средње школе, односно на све оне који ове године нису радили. Идеја је да заснују радни однос током следеће године, а послодавци ће на тај начин имати олакшице. Предлог је да се ослободе пореза на зараде у првој години од 70 посто, у другој 65 и у последњој 60 процената. Планирано је ослобађање од доприноса за ПИО у целости прве године, следеће 95 одсто и треће 85 одсто – објаснила је Славица Савичић.

Она је додала да је концепт постављен тако да олакшице прате запосленог и ако промени фирму те, ако пређе у другу компанију, послодавац код ког се запослио имаће право да настави коришћење олакшица.

61 одсто биће обавеза на зараде

– Ово је добра прича за послодавце јер ће имати интерес и жељу да их задрже на послу. Наша очекивања су да ће се на тај начин значајно повећати број запослених. То је стратешки циљ Владе. Осмислили смо те мере јер, с једне стране, имамо могућности и новца, а с друге, желимо да имамо што већи број запослених и да што више младих људи задржимо у Србији. На тај начин подстичемо и раст привреде – казала је Славица Савичић.

По њеним речима, прве су процене да ће, захваљујући тим мерама, око 5.000 људи наћи посао, али да неке анализе говоре да ће имати и шири обухват.

Говорећи о мерама за повратнике у земљу, она је прецизирала да је реч о образованим људима који су више од две године били ван земље, а који су стекли нека додатна знања и стручности.

Послодавац и предузетник

Славица Савичић је подсетила и на то да су припремљене измене закона уз помоћ којих ће се на лакши начин утврдити да ли је послодавац за своје послове ангажовао предузетника и тако избегао запошљавање новог радника и плаћање пореза.

– То је случај који се често јавља, да послодавац користи предузетника за одређене послове, и на тај начин избегава плаћање пореза. Ми смо ове године покушали, користећи искуства оних који су све то прошли, да направимо систем и формирамо јасне критеријуме. Има их укупно девет, а захваљујући њима, утврђиваће се да ли послодавац користи предузетника као запослено лице или не –3 објаснила је она.

– Идеја је да послодавцима који се одлуче да запосле таквог појединца пореска основица буде умањена 70 одсто. Та стимулација ће трајати пет година, а наравно, послодавци ће морати да испуне одређене услове да би остварили ту врсту олакшица. Суштина је у томе да стимулишемо оне који желе да се врате у земљу. Они имају додатна знања која су стекли, а која су овде драгоцена, и на тај начин могу дати допринос – нагласила је Славица Савичић.

Државна секретарка је подсетила на то да ће од 1. јануара 2020. године неопорезиви део зараде бити повећан с 15.300 динара на 16.300, као и да ће порез на зараде бити смањен са 62 одсто на 61.

Алтипармаков: Смањење намета за зараде оправдан потез

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: „Најављено смањење пореског оптерећења на зараде од идуће године добар је потез и једини оправдани порески облик који треба смањивати, оценио је данас члан Фискалног савета Никола Алтипармаков.

Он је рекао да је добро што је нађен простор за то да се у идућој години укупни намети на нето плату са 62 одсто, смање на 61 одсто.

Алтипармаков је на Форуму "Пореска политика Србије - да ли погодује привреди и инвестицијама" рекао и да су Србији преко потребне домаће инвестиције, јер целу деценију има привредни раст који заостаје за упоредивим земљама Источне Европе, а један од два главна разлога за то управо је мањак таквих инвестиција.

"Сваке године милијарду и по евра мање инвестирамо него што би требало, а јавни сектор би требало да инвестира 300 до 400 милиона евра више. Има неког напретка, али је бар три пута већи недостатак домаћих инвестиција у односу на недостатак јавних", рекао је Алтипармаков.

Како каже, Србија има релативно стимулативни порески систем и стопе, али оне саме нису разлог мањка тих инвестиција већ недостатак правне сигурности.

Све земље у региону са најмањом пореском стопом имају највећу сиву економију, напомиње члан Фискалног савета и додаје да су важни владавина права, јачање институција и правног система да би се рачунало на озбиљнији привредни раст.

Алтипармаков се осврнуо и на реформу Пореске управе додајући да у односу на раније године има помака и да је то озбиљан процес.

„Проблем, казао је, представља недовољан ниво институционалне независности, недовољан број инспектора, а од 2003. значајно је и мање запослених”.

Председник Пореског одбора Савета страних инвеститора Драган Драча указао је да је стварање пословног амбијента стимулативног за пословање кључно, као и превидивност пореског система како би компаније могле да испланирају пословање.

Савет окупља компаније које су до сада запослиле 100.000 људи и инвестирале око 30 милијарди евра у Србији.

Драча каже да је начињен напредак када су у питању неки прописи, на пример, измене опорезивања маркетинг трошкова, решавање тим билдинг активности...

"Ту, у регулаторном оквиру видимо неки напредак, али има области у којима напретка нема", истиче Драча и додаје да је један од проблема транспарентност у доношењу прописа и дијалог у којем би се могли чути конструктивни предлози и избегли проблеми у имплементацији неких решења.

Драча каже да је план за реформу пореске управе амбициозан и да су одређени помаци остварени, али да су важне и организационе промене и јачање кадровских капацитета како би она била институција која има снаге и капацитета да ради са великим компанијама.

Он је као добар потез навео електронско подношење пријава, што је, каже, смањило папирологију, али приметио је да постоје проблеми са кадровима и неуједначеном праксом, те различитим тумачењем прописа.

Форум је одржан у организацији Бусинес Инфо Гроуп и уз подршку Национал Ендowment фор Демоцрацу.